

bůh
čest
vlast a moře

Konstancja Nowina Konopka

… jde o volné listy, které náhodně vytrhl Peter Konfederat* ze sopotského rodinného alba.

*místní blázen, který se v době své největší slávy myl v kaluži, pak údajně zemřel, ale snad ještě někde žije.

Konfederata někdy vidí duchy, kteří se v Sopotech vznášejí.
Jsou to duchové Židů a sovětských vojáků.
Někdy jde dokonce i na jejich hřbitovy.
Židovský hřbitov lze najít velmi snadno,
hned za plotem je katolický, který je plný jarmarečního kvítí,
v odlesku náhrobních svíček,
Na protější straně pak je hřbitov veřejný, obecní.
Na židovském hřbitově je ticho a tma, pokud je teplo, je to i příjemné.
Konfederat často zapomíná cestu na hřbitov sovětských vojáků.
Je schovaný v lese a jeho nalezení je spojené s dlouhým blouděním
po podobných kamenných schodech.
V létě je nutné pohybovat se opatrně, protože jsou všude slimáci,
ti nejhorší a nejšpinavější ze všech, ti „kteří svůj domek na zádech nenosí“.
Konfederata má někdy i zjevení.
Přízraky z minulosti, které mají něco společného se skutečností.
Nejvíce se bojí této trojice.
Objevují se vždy spolu.
Je to Bůh, Čest a Vlast.
Jsou to ty nejhorší vidiny.
Někdy se mu daří od sebe duchy sovětských vojáků a Židů odehnat.
Na Židy stačí nemyslet a oni sami mizí.
Sovětské vojáky odhání máváním americkou vlajkou
a bolševici se pak rozplývají jako cukrová vata v prstech.
Zjevení, která se na jeho cestě objevují současně a to v podobě
Boha, Cti a Vlasti,
Nemůže se zbavit svého vědomí,
Musí s nimi žít.

[1]

[2]

[3]

[5]

[4]

[6]

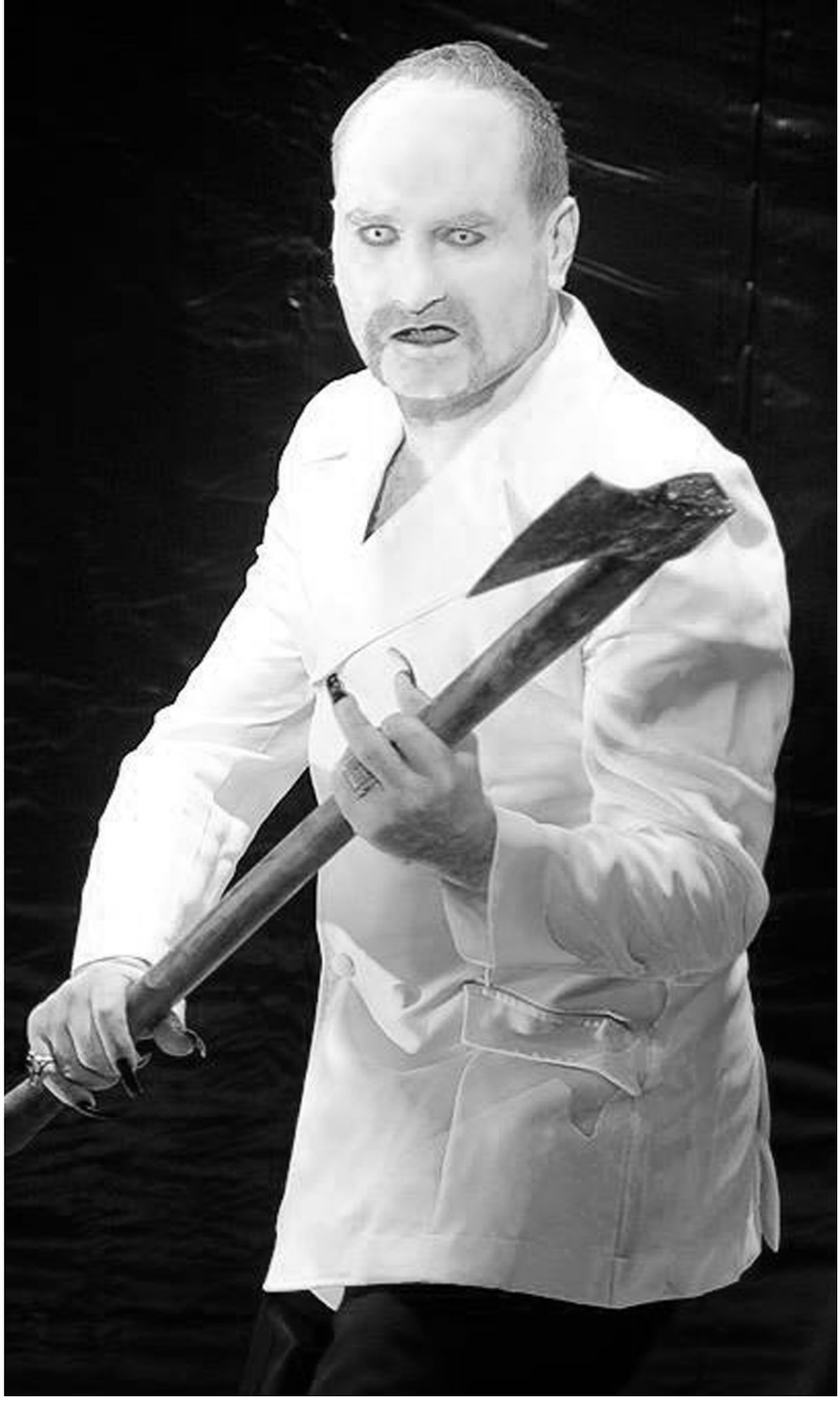

[7]

[10]

[9]

[8]

[12]

[11]

[15]

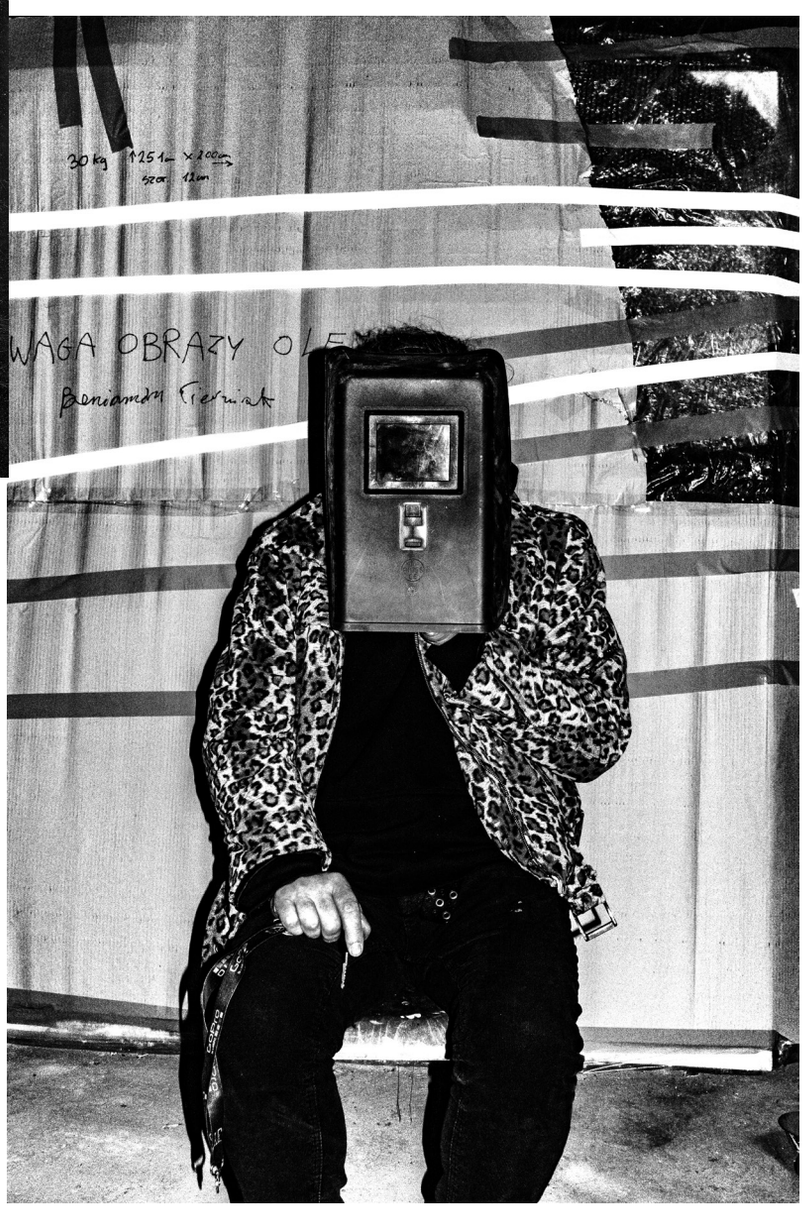

[13]

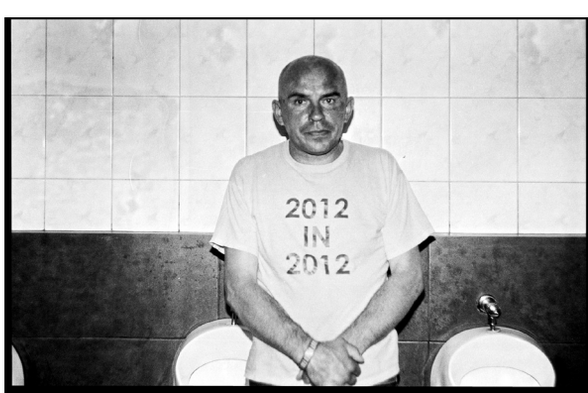

[14]

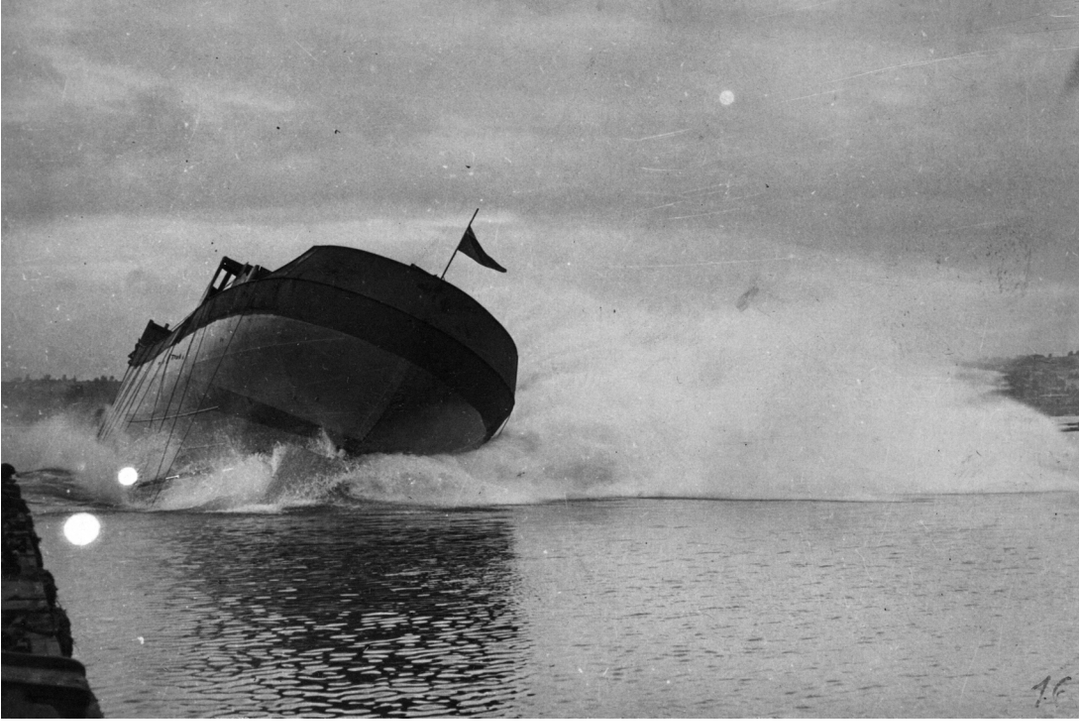

[16]

[17]

[20]

[18]

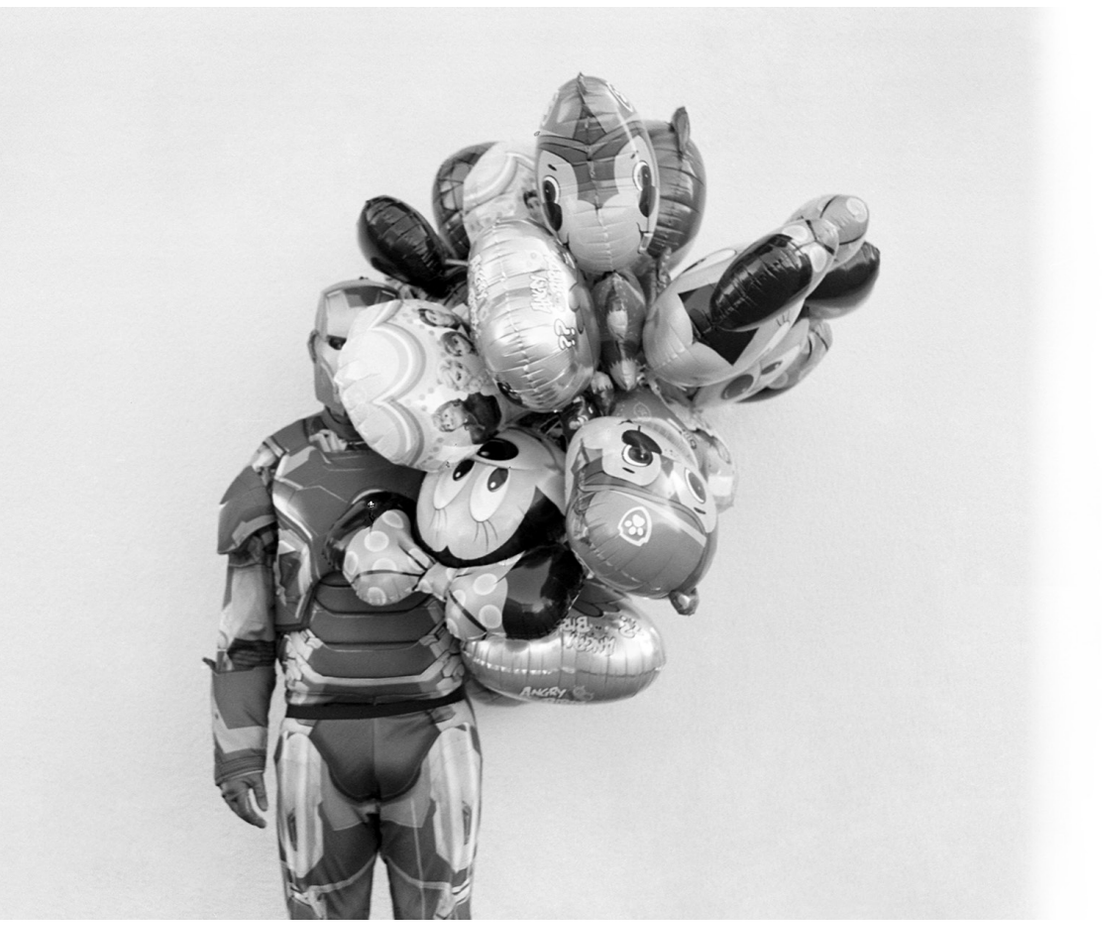

[19]

[1]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Koruna stromu na procházkové trase podél sopotské pláže, kterou se Iwona Wieczorková procházela pár minut před svým zmizením v noci roku 2010. Můžeme se jen domnívat, že se stala obětí vraždy. Tělo se nikdy nenašlo. Autorka sama rekonstruovala průběh její procházky v čase uvedeném policií a zaznamenaném na kamerách.

[2]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Krzysztof, 63 lata, důchodce, obyvatel Sopot.

[3]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Hlušec je druh velkého ptáka z řádu hrabavých. Sbírky vycpaných zvířat sopotského lesnictví.

[4]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Dekorace před barem Kongo na Monciaku (na náměstí a v ulici Bohaterów Monte Cassino).

[5]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka |
Hrad v Sopotech. Slovanské zákoutí v raně středověkém Pomořansku.

[6]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Hrad v Sopotech. Výstavně vzdělávací pavilón. Expozice raně středověkého oblečení bojovníka z Pomořanska.

[7]
Sopot 2014 | Archiv SPATiF - fot. Krzysztof Sadowski
Klub Spatif – Silvestrovská noční konkláve, na které byly otevřené jesličky, jichž se zúčastnil i Nergal – oblíbený polský umělec a zpěvák, člen black-deathmetalové kapely Behemot, člen satanistického spolku. Na fotografii: Arkadiusz Hronowski – ředitel Spatifu v roli agresivního bílého muže se sekerou. Název snímku: Šílenství podle Hronowského.

[8]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Aleksandra Anna Aniela Stefaniak, turistická atrakce v Sopotech, pózuje pro snímky s turisty před společným zázemím restaurace a Státní umělecké galerie.

[9]
Sopot 1930 | Archiv Muzeum Sopot
Fotografie z rodinného alba barona Karla - Otty Friedricha von Krafft Wechmara. Carmen v karnevalovém převleku, které rodiče říkali Spatz.

[10]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Vnější dekorace restaurace Bagážová s židovskou kuchyní v Sopotech.

[11]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Posmrtná maska – stropní výzdoba nad barem v Klubu Sfinks. V památkovém objektu klubu byla během druhé světové války zřízena provizorní prosektura.

[12]
Sopot 1931 | Národní digitální archiv
Žid Mechtej Jewel se stopami po bití v nádražní v Sopotech (v restauraci „Kolejowa").

[13]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Bergerova vila v Sopotech stojí na ul. Obrońców Westerplatte. Vila je velice slavná a je mís-tem, kde němečtí svobodní zednáři před vypuknutím druhé světové války pořádali okultistic-ká setkání. Říká se, že v tomto domě straší a všechny majitele postihlo nějaké neštěstí. Vila se objevila i v prvním polském hororu nazvaném Medium (1985). Ve vile se nachází ateliér gdaňské Akademie výtvarného umění. Na snímku: Dr. hab. Robert Florczak.

[14]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Veřejné záchodky blízko Monciaku. Na fotografii: Cezary Siebert, důchodce, jenž přes dvacet pracoval jako strážník na molu.

[15]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Soutěžící protahující své svaly před svým vystoupením na 11. Soutěži v kulturistice a fitness v Sopotech 2018.

[16]
Trójmiasto | 1945 -1989 | Archiv Institutu paměti národa
Spouštění lodi na vodu.

[17]
Sopot 2019 | fot Konstancja Nowina Konopka
Muzeum Sopot ve Claaszenově vile. Exponát muzea – přehlídková uniforma kapitána velkého loďstva –Tadeusze Pakalského, Sedmdesátá a osmdesátá léta 20. století.

[18]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Iron Man, turistická atrakce pro děti v Sopotech s balónky před stěnou budovy SPATiF.

[19]
Sopot 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Dětské hřiště na pláži v Sopotech.

[20]
Sopot | 2018 | fot Konstancja Nowina Konopka
Hřbitov sovětských vojáků. Slimák „bez domečku".

Peter Konfederat je autentická postava, místní sopotský blázen, který na přání psal pro turisty básně. Neustále s sebou nosil americkou vlajku, kterou nadšeně mával na korzu Monciak. Takto získal i svoji přezdívku - „Konfederat“. Jde o legendární postavu, která zůstává v srdcích i paměti mnoha obyvatel města, nedočkal se však ani vydání knižních pamětí, ani pomníku, jako v případě dvou jiných místních bláznů, kteří stejně jako on obohacovali kolorit města. Ke slavné „svaté trojici“ sopotských bláznů kromě Konfederata patřili i Deštníkář a Džordž Kanada, o kterých se zmiňují různí umělci a městští zastupitelé.

Autorka si vypůjčila, nebo jak by to někdo správně nazval – přivlastnila Konfederatovu to-tožnost, aby jej učinila vypravěčem svého příběhu o Sopotech. Tímto způsobem se Konstance Nowina Konopka pohybovala městem, poněkud bláznivě vstupovala do náhodných vztahů, činila nahodilým lidem nestydaté návrhy, při tom je i fotografovala, a vtahovala je tak do svého příběhu o Sopotech.

Dějiny Sopot psaná rukou šílence křičícího v davu proudících turistů. Nekončící večírek pře-trvává již déle než sto let…jednou bude těžké si vzpomenout i na události ze včerejš-ka…nalézt svoji totožnost, stejně jako peněženku ztracenou v opilosti. Bylo by fajn nalézt totožnost Sopot…

Autorka, skrývající se za postavou psychicky nemocného Petera Konfederata, může beztrest-ně a bezostyšně, bez ohledu na proporce a časovou osu psát o různých duchách a zjevech, prolínajících se zákoutími sopotských dějin a skrývajících s před turisty pod záhadnou zástěr-kou v podobě festivalů a setkání. To, co nás v tomto příběhu odlišuje, je čas. To co nás spoju-je, je celá staletí přetrvávající společné prožívání národní tragédie. Je to černá můra, které se nejsme schopni zbavit ani po probuzení.

Autorka v popsaném příběhu použila své vlastní fotografie vytvořené v Sopotech, které pak spojila se snímky z archívu. Archivní fotografie pocházejí z Národního digitálního archivu, Institutu paměti národa, Archivu Muzeum Sopot a Archivu SPATiF v Sopotech.

2012
IN
2012

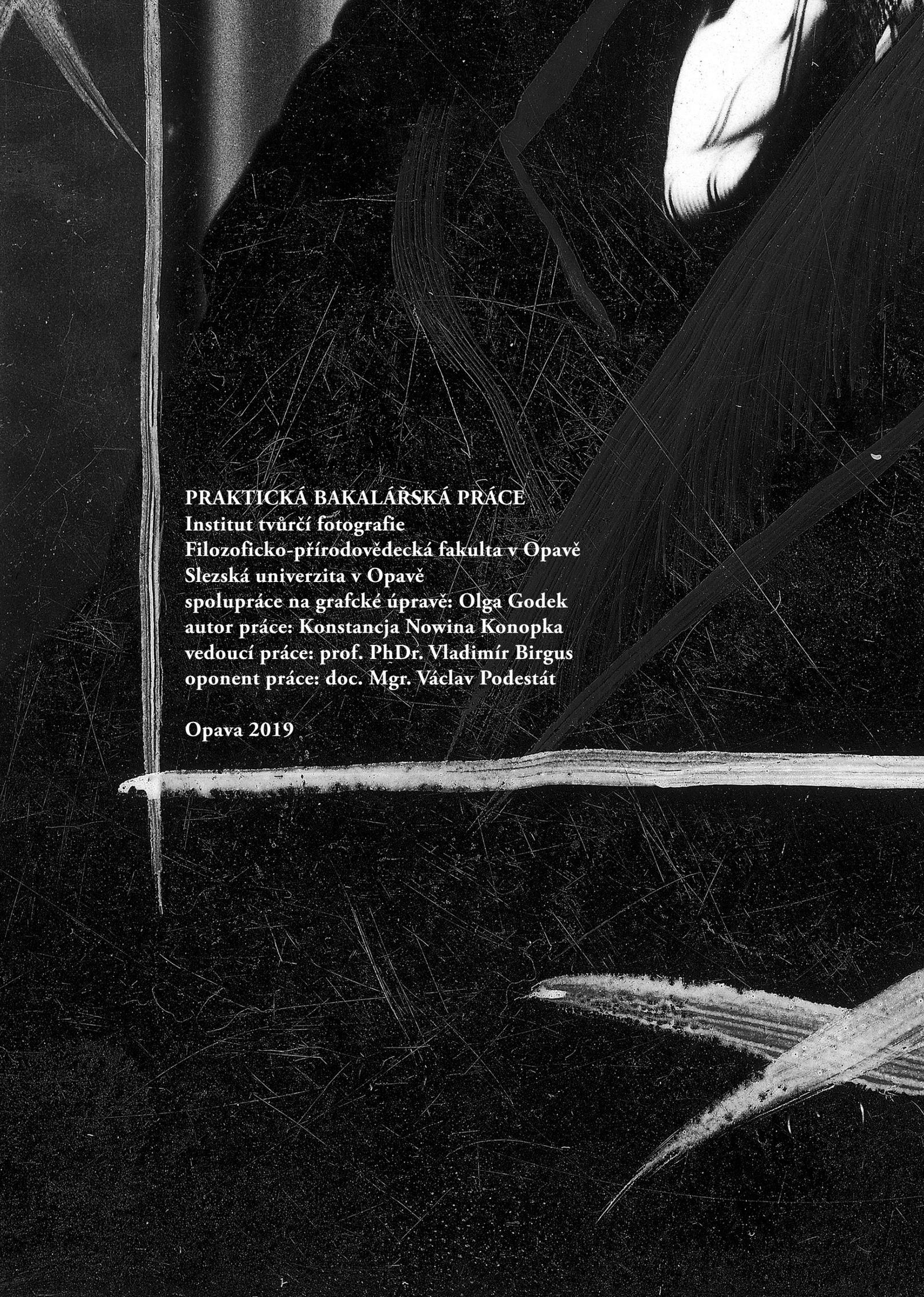

PRAKTICKÁ BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
Institut tvůrčí fotografie
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Slezská univerzita v Opavě
spolupráce na grafcké úpravě: Olga Godek
autor práce: Konstancja Nowina Konopka
vedoucí práce: prof. PhDr. Vladimír Birgus
oponent práce: doc. Mgr. Václav Podestát

Opava 2019